

EYVALLAH

ARAZ'DAN KAYRA'YA AŞK FISILTILARI

Kabraman Tazeođlu

DESTEK YAYINLARI: 113
EDEBİYAT: 28

KAHRAMAN TAZEYOĞLU / EYVALLAH-ARAZ'DAN KAYRA'YA AŞK FISILTILARI

Her hakkı saklıdır. Bu eserin aynen ya da özet olarak hiçbir bölümü, telif hakkı sahibinin yazılı izni alınmadan kullanılamaz.

Genel Yayın Yönetmeni: Ertürk AKŞUN

Editör: Melike ENGİN

Teknik Hazırlık: Esmâ ÇERÇİL

Kapak Tasarımı: İlknur Muştu

Kapak Fotoğrafçısı: Melahat ŞEN

Destek Yayınları: Aralık 2010

1.-10. Baskı: 2010

11.-16. Baskı: 2011

17.-18. Baskı: 2012

19.-24. Baskı: 2013

25.-35. Baskı: 2014

36.-46. Baskı: 2015

47.-52. Baskı: 2016

53.-55. Baskı: 2017

56.-57. Baskı: 2018

58. Baskı: 2019

59. Baskı: Aralık 2020

Yayıncı Sertifika No: 13226

ISBN 978-605-4455-09-6

© Destek Yayınları

Abdi İpekçi Caddesi No. 31/5 Nişantaşı/İstanbul

Tel. (0) 212 252 22 42

Faks: (0) 212 252 22 43

www.destekdukkani.com

info@destekyayinlari.com

facebook.com/DestekYayinevi

twitter.com/destekyayinlari

instagram.com/destekyayinlari

www.destekmedyagrubu.com

menajer@kahramantazeoglu.com.tr

Deniz Ofset – Çetin Koçak

Sertifika No. 48625

Maltepe Mahallesi

Hastane Yolu Sokak No. 1/6

Zeytinburnu / İstanbul

EYVALLAH

ARAZ'DAN KAYRA'YA AŞK FISILTILARI

Kahraman Tazeođlu'ndan

YARALAR

SUSTU AŞK

sustu aşk...
sensizliğe açılan kapılar ardında
ömelen ıssız karanlık
dilime kilitler vursa da
dinmeyecek içimin kırgın yalnızlığı...
sustu aşk...
içimizde büyüyen çığlıklar kimsesiz...
keskin sessizliğinde fırtınaların
bir zamanlar yalpaladım
yine de düşürmedim seni
kalbimin yumuŐak yataĐından
soluĐum kesik kesik
yokluĐunu avutuyorum
soluĐum kesik kesik
yokluĐunu uyutuyorum
seni neden seviyorum?
sustu aşk...

içimizde kanayan řiirler çaresiz
içimin dargın aşığı
bağışlamadı yıkıp geçen gözlerini
ve hiç bir sođuk yokluđun kadar üřütmedi
yaradana açılan avuçlarımı...
biz...
geçmiři geleceđe ihbar edip
suçlu ilan ederken birbirimizi
hiç sorgusuz
aşkın darağacına asıldık
ve öldük
mevsimi geçmiş gelincik misali...
sustu aşk...
içimizde büyüyen çiçekler kıpırtısız...
sustu aşk...
içimizde çoğalan sevgiler yarınsız
sustu aşk...
içimizde üřüyen mevsimler baharsız...
sustu aşk...
içimizdeki biz kimliksiz...

ÖLDÜM ULANI!

Sancıyan gecelerin ağırlığınca girdim hastalıklı uykularıma.
Başucumda acabalarla beynime inen saat tik takları,
Kalk git ona der gibiydi.
Dokunsan kar gibiydim parmaklarında.
Kopsan, buzul...
Acının negatifi basıyor sözlerimi.
Öldüm ulan üşümekten! Kapat/sana gözlerimi.

Vapursuz bir iskele gibi kaldım.
Mutedil dalgalı yorgunluğum.
Soysuzlaşan bir yanılığ gibi kıvrandım deliliğin biz, aşkın;
sen halinde.
Meğer uçuruma yaslanmışım.
Düşünce anladım.
Girdabının burgusunda söndürmüşüm közlerimi.
Öldüm ulan düşmekten! Kapat/sana gözlerimi.

Gittin; sanki Annem öldü.
Gittin ve beni kendime uğurladın.
Kimse kendine benim kadar yoksul değildir.
İnsan kendini kendisizlikte nasıl bulur?
Bir haciz gibi girdiysen içime,
Bu benim kendime olan borcumdandır.
Sanki bir kuş gagalıyor beynimi.
Öldüm ulan düşünmekten! Kapat/sana gözlerimi.

Yaşamla aramı açacak yaralara göz yumuyorum.
Sana ağır yaralanmayı seviyorum.
Kan kaybından gülüyorum.
Dramlardan çalınmış bir ölüm gelir şimdi suzinak
makamında.
Aşk yapışmıştı o gece boğazıma.
Kurtulsam ölecektim.
O yüzden aram açık aramla...
Nicedir oyunbozanım; susuyorum sözlerimi.
Öldüm ulan küsmekten! Kapat/sana gözlerimi

Her gemide bir fırtına izi saklıdır.
Bundandır kendi gözyaşlarımızda boğulmalarımız.
Saçların ağlıyor mu hala bilmiyorum ama kayboluyorsan
dallarında,
Bu senin kendine sarmaşıklığındandır.
Bir kişinin yalnızlığının kaçla çarpımıdır iki kişinin
yalnızlığı?
Ve kaç yalnızlık çıkar bir kişinin yalnızlığından?
Sus! Biliyorum.
Yalnızlık yokluğun avuntusudur.

Binlerce gündür boğazıma usturayım.
Özgürlükte çürüyor uçurtmamın çıtaları. Dua et de ölümün
farkına varmadan ölelim. Öldüm ulan ölmekten! Kapat/sana
gözlerimi.

ÖMRÜMÜN NOKSANI

Küllerinden ateş diriltmekti uzaklığın.
Pervane olup ateşine düştüm.
Yandıkça çoğaldım, yandıkça azımsadım sensiz geçen gün-
lerimi.
Ömrümün noktası... gelmezsin bilirim... yollarım dar gelir
adımlarına.
İşte hep bu yüzden yalnız ve yarsızım ben...
Ki dönseydi yüzün yüzüme anlatacaktım sana,
yıllanmış şarapların tadında nasıl geçilirdi bir ömürden...

Masalların yalan söylediğini,
asıl gerçeğin ölüm olduğunu,
sensizliğin ise ölümden beter olduğunu,
anlatacaktım sana...
Bir kerecik dönseydi yüzüme yüzün...

Kirpiklerim bulut topluyor bak!
Yađacađım Őehrine
Bir akŐam ũstü...
GeĀen gũnler iĀin bir inci tanesi dũŐũreceđim ellerine...
Ben hiĀ unutmadım
Bir ekim sabahı nasıl dũŐtũđũnũ gũnlũme...
Nasıl dũŐũrdũđũnũ beni benden Őteye...
HiĀ unutmadım...

Ah benim gũnũl sızım
Ah benim yalnızlığım
Ah benim yangınlarım, yanılđılarım...
Ah benim deli vurgun Āocukluđum...
Nerelerdeydin bunca zaman anlatsana...
Gŕzlerinin kuytuludunda
KaĀ Őmrũ heba ettin?
KaĀ Őmre acılar biĀtin?

Ah benim can sızım söyle!
Kaç yok'u var ettin vicdanının terli avuçlarında?
Ömrümün noksanı...
Gelmezsin bilirim...
Yollarım dar gelir adımlarına.
İşte hep bu yüzden
yalnız
ve
yarsızım
ben...

SENİ İÇİMDEN TERK EDİYORUM

binmediđim hiçbir otobüs
beklemediđim hiçbir durak
kalmadı bu şehirde
gittikçe azalıyor hayat
neyi erken yaşadıysam
hep ona geç kalıyorum
sana göçüyorum her sonbahar
yolların çıkmıyor aşkıma
unuttuğun yağmurların adı saklımda
seni içimden terk ediyorum

susmaktan yoruldum
kuşlar ve şarkılar
bu şehri terk edeli beri
efkar demliyorum gözlerimde
yaşlarımı
yanağıma varmadan öldürüyorum
tam sancağımdan yaralıyorum kendimi
alınını yüreğime dayadığın güne bakıp
seni içimden terk ediyorum

ne unutacak kadar nefret ettin
ne hatırlayacak kadar sevdin
yıkık bir duvar kadar bile
piřman deđilsin biliyorum
beni hep bulmamak için aradın
yanılığımdın
yandığımdın
yangındın

sensizliđe yenilmek
sana yenilmekten zor olsa da
ardımda bir sürü belkiler bırakarak
seni içimden terk ediyorum